

Jinsei - Dansens Kraft.

Da jeg ble spurt av Verdal bibliotek om de skulle kjøpe inn biografien til Maiko Nishino, tidligere Solist/Prima Ballerina ved Operaen, var jeg først usikker på hva jeg skulle si. Siden jeg ikke hadde lest den, men nye dansebiografier fra Norge er sjeldent vare og jeg er glad for alt som øker folks forståelse og interesse for mitt yrke. Mange har en god historie å fortelle i kunst og kulturfeltet, om utfordringer, ned- og oppturer. Så da boka kom til Verdal, var jeg den første til å låne den, og et døgn senere var jeg ferdig.

«Ja, jeg kan anbefale "Jinsei-Dansens Kraft" av Maiko Nishino.

Det er en lettlest bok, innbundet med vakre bilder. En interessant historie om hardt arbeid, viljekraft, mot, og drømmer i en ung alder, og det å oppnå dem.»

Etter en lang karriere på Operaen, får jeg et inntrykk av at boka er skrevet til Maikos publikum. Så de skal forstå mer av reisen og bakgrunnen til denne dyktige danseren de ser på scenen, og litt om hva som rører seg bak kulissene. På slutten av boka får leseren også en liten fysisk introduksjon til hennes verden, der hun gir deg noen trening- og bevegelseøvelser. Så du kan bli en «kjøkkenballerina» som hun så fint sier det. Ballerina eller ei, vi har alle godt av en rett holdning som «motvirker mobilnakke og kontorskuldre».

Som profesjonell dansekunstner i det «frie» prosjektbaserte arbeidsfeltet i Norge, 90% av alle dansekunstnere i Norge, kan jeg ikke relatere til det praktiske rundt hennes karriere. Å jobbe i en institusjon og i en arbeidsplass der det er danseklasser i din stil hver uke, og prosjektene kommer til deg. Omgitt av store ressurser, flotte scener og pensjon i en alder av 41, er frilanslivet ganske annerledes.

Jeg kan derimot relatere til det japanske ordet *Ikagi* som hun kommer tilbake til flere ganger i boken, Det betyr noe slikt som «lykken i alltid å ha noe å gjøre», Det som gir grunn til å stå opp om morgenen. Din drivkraft, ditt kall og livs-oppgave. Slike tanker kan vi alle godt av å tenke over. Hvor er du på vei og hva ønsker du framover?

Der har vi noe til felles, Maiko og jeg, at vi har funnet vår *Ikagi*, dansen. Dette noe som driver oss. Denne flotte bevegelsesformen som gjør at jeg møter opp i salen i Verdal og trener alene dag etter dag, skriver alle prosjekt-søknadene, setter opp forestillinger, eller drar rævva mi til Trondheim om morgenen for å ta en danseklasse,

som koster 560,- i reise. Togprisene i Trøndelag burde forresten fått sin egen saftige anmeldelse ...

Etter 5t søvn den natta fordi jeg satt opp for lenge og leste boka, og stormen Ingunn blåste natta før, ble jeg kanskje likevel inspirert denne morgen å dra til Trondheim på profesjonell dansetrening, bedre kjent som "Proda". For jeg vet at danseklassen med Marie Rechsteiner vil gi en god treningsøkt. Noe som får opp humøret mitt den dagen og øker viljen til videre arbeid den uka. *Dansens kraft* som det står på forsiden av boken. Både jeg og Maiko ønsker at flere skal få oppleve den, og i tillegg finne noe de er lidenskapelig interessert i.

La deg inspirere.

-Dansekunstner Ann Kathrin Røsvik Granhus fra Verdal -